

Teatre Auditori de Granollers

16/11/24 – 20 h
17/11/24 – 18.30 h

On paren ells?
...I elles?
Els perduts i elles,
soles

Soleta só jo ací

Amb el grup A Cor de la Polifònica
de Granollers

Fitxa artística

Cor de la Polifònica de Granollers: **Montserrat Casademunt, Josep Lluís Castells, Josep Fornas, Joan Francàs, Eduard Mallol, Teresa Mateu, Maria Moya, Concep Pocurull, Imma Saurí, Dolors Soria, Sandra Verdera i Cristina Zamorano**
Direcció: **Agustí Vidal i Cristina Zamorano**
Regidor: **Nin Verdera**
Dramatúrgia i direcció: **Agustí Vidal**
Fotografia: **Jordi Ribó**

Durada: 60 min.

Programa

PRÒLEG

Bartomeu Càrceres (s. XVI)
Soleta só jo ací

Juan del Encina (1468-1529)
Romerico tú que vienes

Giovanni Pierluigi da Palestrina
(1525-1594)
Da cosí dotta man

Jacob Arcadelt (1507-1568)
Dormendo un giorno a baia

Thomas Morley (1557-1603)
Love learns by laughing

Juan del Encina
Congoxa mas

Mateu Fletxa el Vell (1481-1553)
Bella de vós

Jacob Arcadelt
S'io vi potessi diré

Adriano Banchieri (1568-1634)
Se voi sete

Cipriano da Rore (1515-1565)
Io dico e disi

Thomas Morley
Say dear, will you not have me?

Mateu Fletxa el Vell
N'Eulàlia vol gonella (fragment de
"La Negrina")

Thomas Morley
Farewell disdainful

Thomas Weelkes (1574-1623)
Tomorrow is the marriage day

Adrian Willaert (1490-1562)
As tu pont veu

Orazio Vecchi (1550-1605)
Vilanella

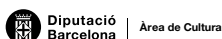
Thomas Morley
Arise, get up my dear

EPÍLEG
Bartomeu Càrceres
Soleta só jo ací

Organització i promoció:

Amb el suport de:

Descobreix tot el que fem al voltant de la música clàssica!

**Temporada
2024—2025**

✉ @TAGranollers
f @teatreauditori
📷 @teatreauditoridegranollers
📺 @teatreauditori

Amors i desamors avui o la masculinitat en crisi

Potser teníem un títol més adient, *Molt soroll per a no res*, però algú se'ns va avançar ja fa uns quants anys. Si bé no hem gosat copiar el títol, sí que ens hem atrevit a inspirar-nos en el to que Shakespeare va donar tant a aquesta com a totes les seves comèdies. Un to que, amb aparent intranscendència, ens parlava dels ets i uts de les relacions de les parelles, d'aquelles que ara en diem *heteronormatives*.

De totes maneres, potser el títol de la cançó de Bartomeu Càrceres *Soleta só jo aci* il·lustra millor l'estat de la qüestió avui dia, amb aquesta masculinitat que no sap abandonar els comportaments atàvics, enfrontada a la feminitat moderna que, per una banda, porta al mascle a una crisi d'identitat de gran abast i, per l'altra, la deixa a ella "soleta".

De la mateixa manera que a *La tempesta*, Pròsper és el demiürg que orquestra tot el necessari per tal que les coses vagin per on han d'anar, a *Soleta só jo aci* el director organitza els esdeveniments conduint-nos a través d'una comèdia d'amors i desamors, amb sorpresa final inclosa. Així, l'enamorament i l'abandó fluiran en paral·lel dalt de l'escenari musicats amb una selecció de cançons del renaixement compostes per alguns dels millors músics de l'època.

El compositor més antic, Juan del Encina, neix l'any 1468 mentre que el més jove, Adriano Banchieri, mor el 1634. Parlem, doncs, de la música composta al llarg d'uns 150 anys. Això ens permetrà escoltar exemples que van des de formes melòdiques, filles directes del cant gregorià, a extraordinàries melodies que avui podrien ser al capdamunt de les llistes d'èxits de les millors cançons del pop-rock. En definitiva, un segle i mig en què la música va fer el camí que la va portar des de l'edat mitjana a la més absoluta modernitat.

Agustí Vidal

